

## Blázen

Vladimír Václavěk

Blázen jsem ve své vsi,  
znají mne smutní psi,  
bílí psi ospalí,  
plynouce do dáli,  
žádný z nich neštěká:  
těší mne zdaleka,  
jsou to psi oblaka,  
běží a nekvílí.

Smutkem jsou opilí,  
kam jdeme, nevíme:  
požehnej duši mé.  
Pastýři prastarý  
s hlubokými dary  
měsíci a bdění,  
s trny na temeni  
těžkém, rozbodaném  
jako srdce.  
Amen